

Αποκλειστικά στον Κόσμο,
σε συνέχειες η αδημοσίευτη αυτοβιογραφία του Πέτρου Ξένου που
καταγράφει το μεγάλο ταξίδι της
ζενιτείας από την Ελλάδα στην Βραζιλία κι από εκεί στην Αυστραλία.

Οι Έλληνες μετανάστες στο Σύδνεϋ

29

Αυτοβιογραφία του Πέτρου Ξένου

'Ενα ταξίδι που δεν έπρεπε

Mε την βοήθεια του θεού έφτασαν κάποτε στο σπίτι τους στο Σύδνεϋ. Ούτε εκεί είχαν τελειώσει τα βάσανα του. Εκεί όμως είχε την βοήθεια των παιδιών του που τον βοήθησαν σε όλα. Το βράδυ κοιμόταν στο ίδιο δωμάτιο μαζί της και όταν φώναζε τα βράδια την πρόσεχαν αυτοί. Πέρασε κάμποσος καιρός έτσι. Η κατάσταση της χειροτέρευε. Χρειαζόταν φροντίδα 24 ώρες το εικοσιτετράωρο. Τότε ήταν που σκέφτηκε ότι αυτό δεν μπορούσε να συνεχιστεί. Η υγεία του άρχισε να κλονίζεται.

Είχαν πειραχτεί τα νεύρα του πίσω από τα μάτια με φόβο να χάσει την όραση του και μια μέρα που πήγε στον οικογενειακό γιατρό τους του είπε ότι δεν θα βαστάζει πολύ ακόμη. Επιβαλλόταν χωρίς αναβολή να την πάει σε ένα ιδρυμα που θα την πρόσεχαν. Δεν του άρεσε στην αρχή να την κλείσει σε γηροκομείο ζούσαν μαζί 55 χρόνια. Αυτός τι θα γινόταν να μείνει μόνος τώρα σε αυτή την ηλικία; Βέβαια είχε την αγάπη και την υποστήριξη των παιδιών του αλλά αυτοί έχουν την δική τους οικογένεια που τους απασχολεί. Τους κάλεσε λοιπόν ένα βράδυ και του είπε ότι δυστυχώς την μάνα τους θα την πάει σε ένα γηροκομείο που είναι κοντά για να μπορεί να πηγαίνει κάθε μέρα να την βλέπει βέβαια στην αρχή δεν τους άρεσε αλλά μετά είδαν και αυτοί ότι αυτή ήταν η καλύτερη λύση. Ήτσι ένα πρωί με την βοήθεια του γιου του του Γιάννη την πήγαν στο γηροκομείο. Εκεί είναι ακόμη. Αυτοί την προσέχουν καλά όσο για την Κούλα ζει σε δικό της κόσμο. Ούτε και οι γιατροί ακόμη δεν μπορούν να διαβάσουν το μυαλό του ανθρώπου. Όσο για τον Πέτρο σε αυτή την ηλικία στα 78 του χρόνια έμεινε πάλι μόνος σε ένα σπίτι που ζει για 42 χρόνια με φωνές των παιδιών δεν ακούγεται τίποτε καμιά φορά σκέφτεται ότι θα ξεχάσει και να μιλάει. Τι θα απογίνει μόνο ο θεός ξέρει.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Δεν είναι τέλος είναι η αρχή μια νέας ζωής γέρος πια και μόνος. Ήμεινε και πριν πολλά χρόνια μόνος όταν έφυγε από το χωριό του. Τώρα τα πράγματα δεν είναι τα ίδια. Τώρα είναι γέρος και ανήμπορος. Μετά από δύο εγχειρήσεις ανοιχτής καρδιάς και τεχνητή βαλβίδα που την ακούει να κτυπά την νύχτα. Ισως η ζωή να έχει κάνει τον κύκλο της. Ο Πέτρος όμως είναι αποφασισμένος να παλέψει όσο χρειαστεί μέχρι το τέλος.

Αυτή ήταν μέχρι τώρα η ζωή του Πέτρου, μια

ζωή με χαρές, λύπες, αγώνα για το καθημερινό. Γύρισε το μισό ημισφαίριο από όταν άφησε το μικρό χωριουδάκι του, μετανάστης χωρίς μεγάλα προσόντα, χωρίς μόρφωση, στην μικρή ηλικία των 20 χρονών. Πολλές φορές ίσως να το μετάνιωσε, να αναζήτησε την θαλπωρή και την ασφάλεια της οικογένειας. Άλλωστε από ότι είδαμε ήταν ένα αμούστακο αγόρι μόλις 20 χρονών. Στις δυσκολίες της ζωής όμως δεν τα έβαλε κάτω και συνάντησε πολλές δυσκολίες. Τα τελευταία λόγια του πατερά του ήταν πάντα στα αυτιά του. Αν δεν φας με χεισμένο κουτάλι δεν θα μάθεις ποτέ τι είναι η ζωή. Πόσο δίκιο δεν είχε άραγε; Έπρεπε να μην απογοητεύεται αλλά πάντα να παλεύει με όλες του τις δυνάμεις. Εκτός από την ζωή του Πέτρου ήθελα να γράψω πιο πολλά για την πολιτική και να κάνω μια σύγκριση στα κράτη που έχω ζήσει και γνώρισα στη ζωή μου από κοντά. Ήθελα με άλλα λόγια να δείξω πιο είναι κατά τη γνώμη μου το πρόβλημα της σημερινής Ελλάδος, πως δηλαδή φτάσαμε σε αυτό το σημείο εμείς οι Έλληνες του εξωτερικού που είμαστε τόσο υπερήφανοι για την πατρίδα μας. Μια φορά π.χ. ένας Αυστραλός κάτι κακό μου είπε για την Ελλάδα. Τον κοίταξα στα μάτια και του απάντησα αμέσως. Εσείς να μην λέτε ποτέ κακό για την Ελλάδα. όταν εμείς στην Ελλάδα φτιάναμε Παρθενώνες οι πρόγονοι σου τρώγανε φίδια.

Πως όμως άλλαξε ο καιρός. Να μας λένε ότι οι Έλληνες είναι τεμπέληδες, μεθύστακες και ότι περνάνε τον καιρό τους στα καφενεία περιμένοντας από τους Ευρωπαίους να τους δανείσουν χρήματα για να ζήσουν. Ελπίζομε να φτιάξουν λοιπόν τα πράγματά και να αποκτήσει η πατρίδα μας την αξιοπρέπεια της και εμείς οι Έλληνες του εξωτερικού να περηφανεύομαστε και πάλι για την πατρίδα. Και όταν μπορούμε να την επισκεπτόμαστε και να χαιρόμαστε και εμείς μαζί

τους όταν βλέπομε χαρούμενα πρόσωπα και όχι λυπημένους ανθρώπους.

Σε αυτό το βιβλίο ο αναγνώστης θα δει να απλώνεται μπροστά του μια ολόκληρη ζωή, η ζωή του Πέτρου. Ο Πέτρος που γεννήθηκε μέσα στην φτώχια, που οι άνθρωποι ζούσαν με πρωτόγονο τρόπο, να σπέρνουν το σιτάρι για να το αλέσουν στο ανεμόμυλο, να ζυμώσουν το ψωμί, να το ψήσουν στο φούρνο με τα ξυλά. Όλες η αγροτικές δουλείες να γίνονται με τα χέρια. Είδε το πρώτο αυτοκίνητο να πηγαίνει το νομάρχη στο χωριό του και μια γριούλα να δίνει στο αυτοκίνητο ξερά χόρτα να φάει νομίζοντας πως το αυτοκίνητο τρώει σανό.

Είδε την ζωή να εξελίσσεται με τόσο γρήγορο ρυθμό που αν δεν την ακολουθούσες και έμενες πίσω δεν είχες ελπίδα για πρόοδο. Αυτός που τα νεανικά χρόνια έσπερνε τα χωράφια κάνοντας ζευγάρι με τις γελάδες, έσκαβε τα κτήματα με την αξίνα, μετά από χρόνια δούλευε στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές μέσα στο κοντρό ρουμ που ζεκινούσε όλη την εργασία του εργοστασίου να παράγει 32 τόνους σαπούνι την ώρα. Βέβαια αυτό δεν γίνετε μόνο του χωρίς προσπάθεια και αγώνα για μάθηση.

Ξέρω ότι ο αναγνώστης θα βρει πολλά ορθογραφικά λάθη και του ζητώ να με κρίνει επιεικώς, πρώτο γιατί η σπουδές μου στην γραμματική ήταν πολύ περιορισμένες και δεύτερο ο υπολογιστής αυτός που έγραψα το βιβλίο δεν βάζει τόνους. Ο αναγνώστης διαβάζοντας αυτό το βιβλίο δεν θα διαβάσει μόνο την ζωή του Πέτρου αλλά επίσης θα διδαχτεί για τον τρόπο ζωής σε άλλες χώρες όπως π.χ. κυβερνήσεις, εργατικοί νόμοι, τρόποι ζωής. Για αυτό και ο τίτλος του βιβλίου είναι μια ζωή σε τρεις ηπείρους και αυτή πράγματι είναι η ζωή του Πέτρου. Έζησε τα νεανικά του χρόνια στην Ευρώπη δούλεψε στην νότιο Αμερική και έζησε τα πιο πολλά του χρόνια στην Αυστραλία. Και τώρα θα σας ευχηθώ καλή ανάγνωση.

ΤΕΛΟΣ